

forældet. At det praktisk talt er forældet, fremgaar deraf, at det er ganske unyttigt at tale om, at Lærerne ikke maa gaa ind i Riffelforeninger, al den Stund der ingen Riffelforeninger er. Det er ørkesløst at tale om at tage en Advarsel tilbage, der er given for 21 Aar siden — den er nemlig given og kan ikke tages tilbage —, ligesom det er ørkesløst at tale om, at det er urigtigt, at den højtærede Landbrugsminister i sin Tid, som den ærede Ordfører for Forespørgerne hentydede til, maatte gaa et vist Sted hen, fordi han ikke vilde befordre dette Cirkulære. Det nytter ikke at tale derom, for man kan ikke gøre det usket, som skete da. Derfor er Udtrykket „forældet“ Udtrykket for vor Betragtning af, at dette Cirkulære eksisterer faktisk ikke mere end de gamle hengemte Cirkulærer om Konfirmationsdragt og andet deslige, og jeg tillader mig derfor at fastholde Udtrykket. Noget andet var, om der var Tale om en eller anden Beslutning, saa kunde der være nogen Anledning til at veje Udtrykket mere paa Guldvægt, men i denne Forbindelse fastholder jeg dets Beføjelse.

Saa vil jeg sige til den ærede Ordfører for Forespørgerne, at det kommer han nu ikke saadan uden videre bort fra, at han har siddet denne Sag overhørig, hvis den virkelig var en stor demokratisk Sag. Jeg respekterer det ene Forhold, hvorom det ærede Medlem talte, nemlig hans Sygdom i den Tid, men det ærede Medlem maa undskylde: Der var da andre af det ærede Medlems radikale Venner, som kunde se, hvorledes Lærerne vaandede sig under disse forældede Bestemmelser, hvis det ærede Medlem var forhindret deri. Og det ærede Medlem har ikke været syg hele Tiden. Vi vide ogsaa, og vi hørte den højtærede Minister — vi kunne jo faa det nærmere dokumenteret, om det nødvendiggøres — minde om, at det ærede Medlem personlig er blevet interPELLERET angaaende dette Spørgsmaal, og at det ærede Medlem da svarede: Det har ingen Ting paa sig med dette Cirkulære, det er praktisk ligegyldigt. (*Ordføreren for Forespørgerne* [Fogtmann]: Tag det nu med altsammen for en Gangs Skyld, hvad jeg har sagt!) ... Vil det ærede Medlem have disse Udtalelser gengivne, kan detsikkert ske.

Saa sagde det ærede Medlem, at Tiden nu er en anden end i 1901, for nu er der Brug for ophidsende Agitation, og hvem kan saa vide, om der ikke kan komme en med en Krabask og give Lærerne lidt af den. Ja, hvis det ærede Medlem tror, at

det er nødvendigt at træffe Forholdsregler i saa Henseende, skal jeg ikke indlade mig paa at modsige ham i denne hans Tro, men jeg vil sige, at naar han tror, at det Ministerium, der sidder, kunde finde paa at benytte dette Cirkulære under den kommende Valgkampagne, kunde han saa ikke tænke sig, hvis Cirkulæret blev ophævet, at der kunde blive udstedt et nyt, hvis der var Brug for det, hvad det ærede Medlem antydede, at der kunde blive? Det ærede Medlems Henvisning til den kommende Valgkampagne er derfor ikke af mere Værdi end alt det andet. Det ærede Medlem maa, synes jeg, kunne nævne et eneste Eksempel paa en Lærer et eller andet Sted i Landet, som sidder og ruger over et eller andet stygt Ord, som han ikke tør komme frem med, fordi dette Cirkulære eksisterer, en Mand, som venter paa Befrielse, saa at han kan komme frem med det Ord. Lad os faa den Mand frem og faa at vide, hvad det er, der er Trang til at faa frem, men som han er hindret i at komme frem med. Altsaa heller ikke Hensynet til Lærernes Trang til mere Frihed under den forestaaende Valgkampagne kan bevæge mig til at stemme for den Dagsorden, der er foreslaaet af det ærede Medlem. Tværtimod, jeg tvivler ikke om, at Lærerne i Øjeblikket have al den Frihed, de kunne ønske sig, og at de ville benytte den Frihed under Valgkampagnen saa stærkt og godt, som de føle Lyst til, og der er ikke en Mor's Sjæl, der vil lægge dem et Halmstraa i Vejen, heller ikke ved Hjælp af det forældede Cirkulære.

Birck: Jeg vil vedblivende hævde overfor det ærede Medlem, at Ordet „forældet“ ikke er et rigtigt Ord. Han nævner, at Riffelforeningerne ikke eksisterede mere. Efter hvad jeg kender til disse Rebeller, Radikalere — jeg beder Hr. Formanden undskylde Ordet, det faldt mig ud af Munden — ville de være i Stand til en skønne Dag at danne en Riffelforening mod det høje Ministeriums Tilhængere. I saa Tilfælde vil Cirkulæret træde i Kraft igen. Derfor maa jeg ganske bestemt hævde, at det ærede Medlem lige saa lidt som det høje Ting kan sige om en bestemt Lov eller en paa lovmæssig Maade udstedt Ordonnans eller Bestemmelse, som Undersaatterne skulle rette sig efter, at den er forældet. Det kan det ærede Medlem ikke gøre, og jeg mener, at det høje Ting ikke skal gøre det. Jeg tillader mig at henstille til dette Tings sproglige Udvalg